

Vera de Visser

dierwetenschapper/bioloog

Toen ik in 2016 bij het KAD begon, hield ik me bezig met allerlei werkzaamheden zoals die bij de afdeling biologie dagelijks voorbijkomen.

Een goede manier om een organisatie snel te leren kennen.

Onderzoek

Inmiddels komt het accent steeds meer te liggen op het uitvoeren van onderzoeken op het gebied van plaagdieren, zowel vanuit het KAD zelf als voor externe opdrachtgevers. Dat is goed nieuws, want mijn hart ligt bij het onderzoek, waarbij een combinatie van theoretisch en praktisch werk het mooist is. Ook het schrijven voor DIERPLAGEN Informatie en andere media doe ik graag. Met name als je je bezighoudt met publieksvoorlichting hoor je soms de meest bijzondere verhalen. Je realiseert je dan snel dat overlast van plaagdieren enorm subjectief kan zijn: een beest waarvoor de één gillend op de keukentafel staat, daarvoor haalt de ander zijn schouders op. En allerlei varianten daartussenin. Het is dan de kunst om iedereen passend advies te geven.

Educatie en voorlichting

Plaagdieren zijn in feite alleen maar beesten die in de loop der jaren zo effectief zijn geworden in het opruimen van onze rommel, dat ze in dusdanige aantallen aanwezig zijn waarin ze ons opvallen. Of dat nou een volle vuilniszak is of een minuscuul vetdruppeltje. Waar mensen zijn, zullen dus bijna altijd (in meer of mindere mate) plaagdieren aanwezig zijn. Ik hoop dan ook dat er in de toekomst nog veel meer geïnvesteerd wordt in educatie en voorlichting van zowel de plaagdierbeheerser als de burger, zodat IPM nog meer dan nu de volkomen logische basis wordt van plaagdierbeheer. En net zo belangrijk: dat er nieuwe technieken en toepassingen ontwikkeld worden

die het gebruik van biociden zoveel mogelijk overbodig maken. Het gebruik van dergelijke middelen zal namelijk steeds verder beperkt worden.

Diergedrag en entomologie

Ik ben opgegroeid in Friesland, maar heb het hoge noorden verlaten om diergeneeskunde en dierwetenschappen te gaan studeren. Tijdens mijn laatste studie jaren heb ik me voornamelijk beziggehouden met diergedrag en met entomologie, bijvoorbeeld het trainen van sluipwespen op het herkennen van specifieke geuren. Aangezien ik Wageningen een heel leuk stadje vind, ben ik blij dat ik hier nog steeds werk én woon. En ja, aangezien plaagdieren zich nu eenmaal niet houden aan de balans tussen werk en privé, zie ik thuis ook wel eens een zilvervisje wegschieten. Of er zit een motmug op de tegelwand in de keuken. Gelukkig zijn de aantallen dusdanig klein dat ik het eigenlijk wel leuke huisgenoten vind: ik weet dat ze er maar even zijn en vooral ook hoe ik ervoor kan zorgen dat ze weer verdwijnen als dat nodig is.

Misvatting

Met uitzondering van de kleine bloedzuigende beestjes die ons iets te dicht op de huid zitten hebben eigenlijk alle plaagdieren voor mij wel iets interessants. De insecten vanwege hun enorme diversiteit in gedrag en uiterlijk (fantastisch om te zien onder de microscoop!) en de knaagdieren omdat er altijd wel een paar bij zullen zijn die ons te slim af zijn, wat we ook ondernemen om ze uit te roeien. Het is in die zin een misvatting dat wij mensen denken dat we 'de natuur' volledig onder de duim kunnen krijgen. Bovendien zorgt die natuur voortdurend voor nieuwe uitdagingen. Kijk maar eens naar de opmars van allerlei exoten. Dat is uiteraard erg vervelend voor degene die de overlast ervaart, maar tegelijkertijd prachtig om te zien vanuit ons vak.

